

¡Ay, amor!

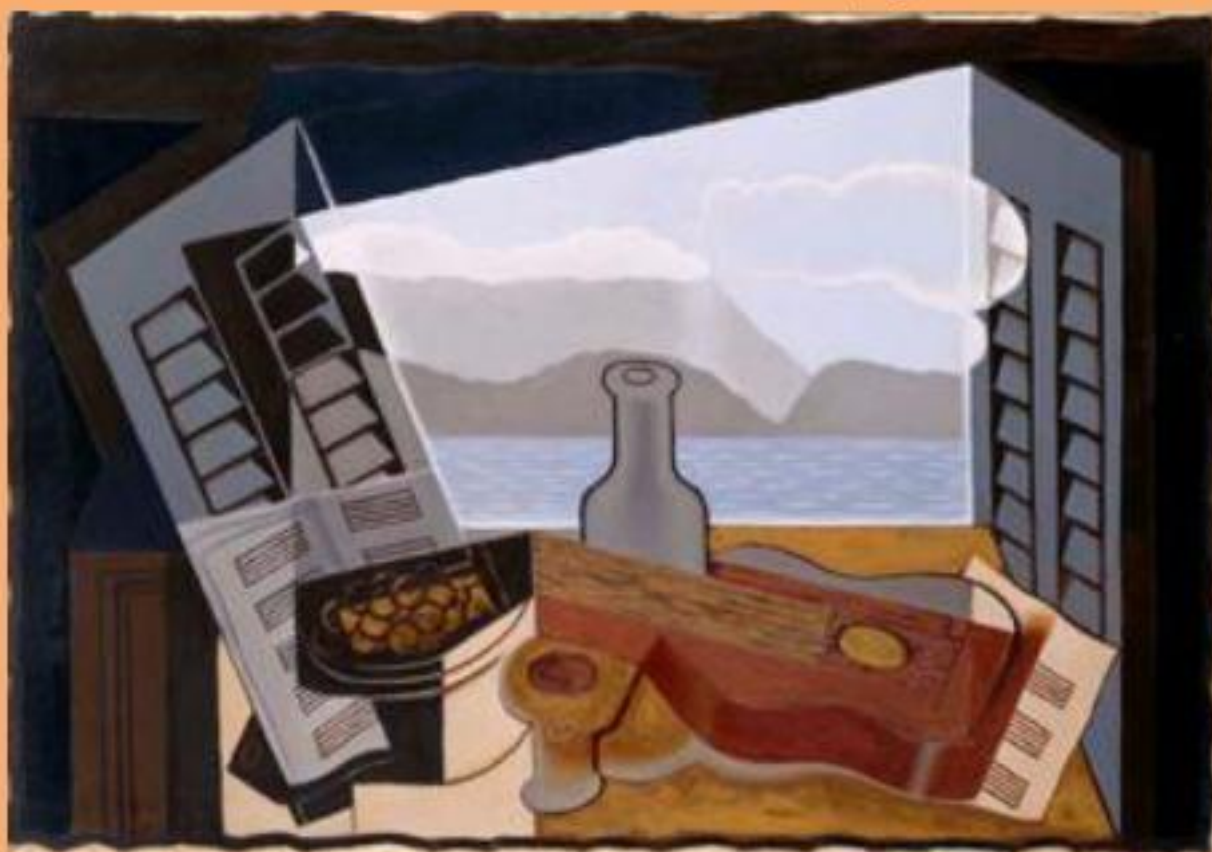
Amersfoorts Kamerkoor

o.l.v. Jos Leussink

zingt gedichten van García Lorca

op muziek van Rautavaara, Castelnuovo-Tedesco en Durey

m.m.v. Stefan Gerritsen, gitaar

Zaterdag 6 november 2010

Het Brandpunt, Laan naar Emiclaer 101, Amersfoort

aanvang: 20.15 uur; toegang: € 12,50 (incl. consumptie)

www.amersfoortskamerkoor.nl

Het Amersfoorts Kamerkoor is een gemengd koor met drieëntwintig leden. Het is in 1972 opgericht door Andries Clement en staat sinds 1975 onder leiding van Jos Leussink. In 1979 werd het koor lid van de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst. Het koor bestaat uit enthousiaste amateurs die ernaar streven op muzikaal hoog niveau te zingen. De samenstelling van het programma is met de muziekwetenschapper Jos Leussink in kundige handen: boeiend, niet alledaags repertoire. Dit toonkunstkoor brengt "juweeltjes" ten gehore die zelden worden uitgevoerd en een genot zijn voor de ware muziekliefhebber. Het repertoire omvat een breed scala aan muziekstijlen en stromingen, van Renaissance tot heden. Zo zijn er werken uitgevoerd van Nederlandse componisten als Joep Straesser en Wim Franken, maar ook van oude bekenden als Monteverdi, Brahms en Mozart. Verder worden er regelmatig Kerst- en Passieconcerten gegeven. Er wordt hoofdzakelijk a cappella gezongen. Bij speciale gelegenheden werkt het koor samen met solisten, ensembles of andere koren. Het Amersfoorts Kamerkoor geeft doorgaans twee concerten per jaar. Daarnaast treedt het koor incidenteel op bij bijzondere gelegenheden, zoals inloopconcerten, korendag, e.d. Het koor is meestal te horen in Amersfoort, maar treedt daarnaast ook op buiten de stadsgrenzen. Zo zijn er concerten gegeven in o.a. Harderwijk, Utrecht, Arnhem, Zwolle, Hoensbroek, Veere, Brunssum, Maarn, Den Haag en Liberec (Tsjechië).

Sopranen

Helma Eijck
Chris van der Grinten
Simone Houtman
Pauline van Hulst
Jopie Kuiper
Monique van Tuin

Alten

Laura de Boer
Hanneke de Gier
Willemien Koster
Anja van Maaren
Yvonne Meijer
Els Monquil
Trees Veerkamp
Jennifer Waller-Mulder

Tenoren

Henk van Andel
Jan Willem Lignac
Ruud te Nuijl
Jan van der Zwan

Bassen

Arnold van Berkel
Henri Brokaar
Peter Bruinsma
Bart Tieman
Jan Visscher

Informatie

Zie voor meer informatie www.amersfoortskamerkoor.nl.

Ook kunt u contact opnemen met de secretaris: Jan van der Zwan,
Da Costaplein 3, 3818 HE Amersfoort, tel: 06-54733304,
e-mail: info@amersfoortskamerkoor.nl.

Programma

Louis Durey – *Trois Chansons Musicales* (1948)

- I. Les trois feuilles
- II. Les quatre muletiers
- III. J'irai à Santiago

Einojuhani Rautavaara – “*Suite*” de Lorca (1973)

- I. Canción de jinete
- II. El grito
- III. La luna asoma
- IV. Malagueña

Intermezzo (Stefan Gerritsen, gitaar)

Francisco Tárrega (1852-1909) - *Capricio Arabe*

Einojuhani Rautavaara – “*Suite*” de Lorca (1973)

- I. Canción de jinete
- II. El grito
- III. La luna asoma
- IV. Malagueña

Mario Castelnuovo-Tedesco - *Romancero Gitano* (1951)

- I. Baladilla de los tres ríos
- II. La guitarra
- III. Puñal
- IV. Procesión
- V. Memento
- VI. Baile
- VII. Crótalo

Na afloop van het concert is er gelegenheid om thee of koffie te drinken.

Programmatoelichting

Federico García Lorca (1898 - 1936) was een veelzijdig man. Hij studeerde filosofie, literatuur en rechten. Hij was een baanbrekend toneelschrijver, een goede redenaar en een belangrijk dichter en hij musiceerde. De inspiratie voor zijn lyriek vond hij vooral in zijn geboortestreek Andalusië. Zijn dichterlijke taal is in de regel eenvoudig en tegelijk rijk aan complexe metaforen, die niet makkelijk te duiden zijn. Tijdens de Spaanse burgeroorlog werd hij, achtendertig jaar oud, door Franco's falangisten vermoord. Zijn lichaam is nooit teruggevonden.

Morgen begint in Utrecht een festival van twee weken, gewijd aan zijn persoon en aan zijn werk (www.garcialorca.nl). Het is louter toeval dat het AKK in dit programma, precies aan de vooravond van dit festival, uitsluitend teksten zingt van García Lorca. Opmerkelijk dat dat gebeurt aan de hand van niet-Spaanse componisten.

Louis Durey, ooit eventjes één van 'Les Six', vond vooral aansluiting bij Satie en Strawinsky. Zijn functie van secretaris-generaal van de Fédération Musicale Populaire was een logisch uitvloeisel van zijn behoefte aan eenvoud en helderheid. In 1948 koos hij drie gedichten van Lorca, die hij in Franse vertaling gebruikte voor zijn *Chansons musicales*. Ze ademen de terloopse eenvoud van volksliedjes, maar zijn tegelijk geraffineerd harmonisch gevarieerd.

De nu tweeëntachtigjarige Einojuhani Rautavaara is de nestor van de Finse componisten en hij vormt de spil van het Finse, of beter nog, Baltische muziekleven. Op zijn werkenlijst staan opera's, symfonieën, kamermuziek en veel koorwerken. Hij heeft nooit deel uitgemaakt van de Europese avant-garde. Eerder vond hij aansluiting bij de modale traditie van de Finse volksmuziek, die hij op een oorspronkelijke manier uitbreidde en naar zijn hand zette. Exemplarisch voor zijn vroege stijl is de *Suite de Lorca* uit 1973.

Omdat de beelden in de vier gedichten die hij koos zich niet makkelijk gewonnen geven, en omdat de suite uit kleine, bondige en vluchtige deeltjes bestaat, zingen we de cyclus twee keer: een keer voorafgaand aan, en eenmaal volgend op het instrumentale tussenspel.

De gitaar is in Spanje nooit weg geweest. Toch dreigde die in de negentiende eeuw overvleugeld te worden door de piano. Totdat Francisco Tárrega op het podium verscheen. Zijn overtuigende en virtuoze optredens werden in en buiten Spanje hogelijk gewaardeerd. Hij werd beschreven als de 'Sarasate van de gitaar'. (Pablo de Sarasate was zijn tijd- en landgenoot en violvirtuoos, voor wie Bruch en Saint-Saëns grote werken componeerden).

De naar Amerika uitgeweken, Italiaanse componist Mario Castelnuovo-Tedesco schreef in 1951 zijn zevendelige *Romancero gitano* op negen gedichten uit de gelijknamige bundel van García Lorca. Al was hij Italië ontvlucht in 1939, en als genaturaliseerd Amerikaan als compositiedocent werkzaam in Los Angeles, hij zou er na de oorlog regelmatig terugkeren. Zijn oeuvre is omvangrijk: naast opera's en orkestwerken, ook filmmuziek en heel veel voor gitaar. Componeren ging hem uiterst gemakkelijk af - hij schreef misschien wel net zo makkelijk als Milhaud of als Rossini. Het kostte hem kennelijk geen moeite om de *Romancero gitano* onvervalst Spaans te laten klinken.

Processie voor de Virgen Maria del Carmen. Foto: Arie Valstar.

Louis Durey – *Trois Chansons Musicales* (1948)

Teksten: Federico García Lorca (vertaling: Bart Tieman)

I. Les trois feuilles

Sous la feuille de la verveine
j'ai mon amant malade:
Jésus quelle peine!

Sous la feuille de la laitue
j'ai mon amant malade,
avec de la fièvre.

Sous la feuille du persil
j'ai mon amant malade,
et ne puis y aller.

De drie bladeren

Onder het blad van de ijzerhard,
ligt mijn zieke minnaar:
Jezus, wat een verdriet!

Onder het blad van de sla,
ligt mijn zieke minnaar,
met koorts.

Onder het blad van de peterselie,
ligt mijn zieke minnaar,
en ik kan er niet heen.

II. Les quatre muletiers

Des quatre muletiers,
qui vont à l'eau,
celui à la mule grise
m'a volé l'âme.

Des quatre muletiers,
qui vont au fleuve,
celui à la mule grise
est mon mari.

Pourquoi vas tu chercher du feu
à la rue haute,
puisque de ton visage
sort de la braise vive.

De vier muilezeldrijvers

Van de vier muilezeldrijvers,
die naar het water gaan,
heeft die op de grijze muilezel
mijn ziel gestolen.

Van de vier muilezeldrijvers,
die naar de rivier gaan
is die op de grijze muilezel
mijn man.

Waarom zoek je het licht
boven de straat,
als jouw gezicht
gloeit als brandende kool.

III. J'irai à Santiago

Quand viendra la lune pleine,
J'irai à Santiago de Cuba.
Dans une voiture d'eaux noires.

J'irai à Santiago.
Les toits de palmiers chanteront.
J'irai à Santiago.
Quand le palmier veut être cigogne,
J'irai à Santiago.
Et quand veut devenir méduse le
bananier,
J'irai à Santiago.
Avec la tête blonde de Fonseca.
J'irai à Santiago
Et le rosier de Roméo et Juliette.
J'irai à Santiago.
Flots de papier et argent des monnaies.
J'irai à Santiago.
Oh, Cuba! Oh, rythme de graines sèches!
J'irai à Santiago.
Oh, ceinture chaude et goutte de bois!
J'irai à Santiago.
Harpe de troncs vivants, caïman,
fleur de tabac!
J'irai à Santiago.
J'ai toujours dit que j'irai à Santiago
dans une voiture d'eau noire.
J'irai à Santiago.
Brise et alcool dans les roues.
J'irai à Santiago.
Mon corail dans la brume.
J'irai à Santiago.
Chaleur blanche. Fruit mort.
J'irai à Santiago.
Oh, fraîcheur bovine des plantations de
cannes!
J'irai à Santiago.

Ik ga naar Santiago

Als het volle maan wordt,
dan ga ik naar Santiago de Cuba.
Ik zal rijden in een auto van zwarte
wateren.
Ik ga naar Santiago.
De toppen van de palmen zullen zingen.
Ik ga naar Santiago.
Als de palmboom een ooievaar wil zijn,
Ik ga naar Santiago.
Als de bananenboom kwal wil worden,
Ik ga naar Santiago.
Met het blonde hoofd van Fonseca.
Ik ga naar Santiago.
En met de rozenstruik van Romeo en
Julia. Ik ga naar Santiago.
Papieren zee en zilver van muntjes.
Ik ga naar Santiago.
O, Cuba! O ritme van droge zaden!
Ik ga naar Santiago.
O, hete ceintuur en druppel hout!
Ik ga naar Santiago.
Harp van levende stronken, kaaiman,
tabaksbloem!
Ik ga naar Santiago.
Ik heb altijd gezegd dat ik naar Santiago
zou gaan in een auto van zwart water.
Ik ga naar Santiago.
Briesje en alcohol in de wielen.
Ik ga naar Santiago.
Mijn koraal in de mist.
Ik ga naar Santiago.
Witte warmte. Dood fruit.
Ik ga naar Santiago.
O, runderfrisheid van
suikerrietplantages!
Ik ga naar Santiago.

Einojuhani Rautavaara – “Suite” de Lorca (1973)

Teksten: Federico García Lorca (vertaling: Bart Vonck)

I. Canción de jinete

Córdoba, lejana y sola.
Jaca negra, luna grande
y aceitunas en mi alforja.

Aunque sepa los caminos
yo nunca llegaré a Córdoba.
Por el llano, por el viento,
jaca negra, luna roja.

La muerte me está mirando
desde las torres de Córdoba
¡Ay qué camino tan largo!
¡Ay mi jaca valerosa!

¡Ay qué la muerte me espera
antes de llegar a Córdoba!
Córdoba, lejana y sola.

Ruiterlied

Cordoba, ver en eenzaam,
zwarte merrie, grote maan,
en olijven in mijn knapzak.

Ook als ik de weg weet
zal ik nooit in Cordoba aankomen.
Door de vlakte, door de wind,
zwarte merrie, rode maan.

De dood ziet mij aan
vanaf de torens van Cordoba.
Ay, wat een verre weg!
Ay, mijn dappere merrie!

Ay, de dood wacht op mij,
voor ik in Cordoba aankom!
Cordoba, ver en eenzaam.

II. El grito

La elipse de un grito
va de monte a monte.
Desde los olivos
será un arco iris negro
sobre la noche azul.
¡Ay!

Como un arco de viola
el grito ha hecho vibrar
largas cuerdas del viento.
¡Ay!

(Las gentes de las cuevas
asoman sus velones.)
¡Ay!

De kreet

De ellips van een kreet
slaat van berg naar berg.
Vanuit de olijfgaarden
wordt hij een zwarte regenboog
over de blauwe nacht.
Ay!

Als de strijkstok van een altviool
liet de kreet de lange snaren
van de wind trillen.
Ay!

(De grotbewoners komen
met hun lampen naar buiten.)
Ay!

III. La luna asoma

Cuando sale la luna
se pierden las campanas
y aparecen
las sendas impenetrables.

Cuando sale la luna
el mar cubre la tierra
y el corazón se siente
isla en el infinito.

Nadie come naranjas
bajo la luna llena.
Es preciso comer
fruta verde y helada.

Cuando sale la luna
de cien rostros iguales
la moneda de plata
solloza en el bolsillo.

IV. Malagueña

La muerte
entra y sale
de la taberna.

Pasan caballos negros
y gente siniestra
por los hondos
de la guitarra.

Y hay un olor a sal
y a sangre de hembra,
en los nardos febriles
de la marina.

La muerte
entra y sale,
y sale y entra
la muerte
de la taberna.

De maan verschijnt

Als de maan tevoorschijn komt,
sterft het klokgelui weg
en verschijnen
de ondoordringbare paden.

Als de maan tevoorschijn komt,
bedekt de zee het land
en het hart voelt zich
als een eiland in het oneindige.

Niemand eet sinaasappels
onder de volle maan.
Men moet groen
en bevroren fruit eten.

Als de maan tevoorschijn komt,
van honderd gelijke gezichten
zucht de zilveren munt
in de geldbuidel.

Lied uit Malaga

De dood komt binnen
en vertrekt weer
uit de taveerne.

Zwarte paarden trekken voorbij
en duistere gestalten
door de diepten
van de gitaar.

En er is een geur van zout
en het bloed van vrouwen
in de koortsachtige balsem
van het kustgebied.

De dood komt binnen
en vertrekt weer
naar buiten en naar binnen
de dood
uit de taveerne.

Intermezzo:

Francisco Tárrega (1852-1909) - *Capricio Arabe*

Mario Castelnuovo-Tedesco - *Romancero Gitano* (1951)

Teksten: Federico García Lorca (vertaling: Bart Vonck)

I. Baladilla de los tres ríos

El río Guadalquivir
va entre naranjos y olivos.
Los dos ríos de Granada
bajan de la nieve al trigo.

¡Ay, amor
que se fue y no vino!

El río Guadalquivir
tiene las barbas granates.
Los dos ríos de Granada,
uno llanto y otro sangre.

¡Ay, amor
que se fue por el aire!

Para los barcos de vela
Sevilla tiene un camino;
por el agua de Granada
sólo reman los suspiros.

¡Ay, amor
que se fue y no vino!

Guadalquivir, alta torre
y viento en los naranjales.
Dauro y Genil, torrecillas
muertas sobre los estanques.

¡Ay, amor
que se fue por el aire!

Kleine ballade van de drie rivieren

De Guadalquivir
stroomt tussen oranjebomen en olijven.
De twee rivieren van Granada
gaan omlaag van sneeuw naar graan.

Ach, liefde
die verdween en niet terugkwam!

De Guadalquivir
heeft granaatrode kinnen.
De twee rivieren van Granada,
de één klaagzang, de ander bloed.

Ach, liefde
die verdween in de lucht!

Aan schepen met zeilen
biedt Sevilla doorgang;
over het water van Granada
roeien enkel zuchten.

Ach, liefde
die verdween en niet terugkwam!

Guadalquivir, hoge toren
en wind in de oranjeaarden.
Dauro en Genil, torentjes,
dood boven de vijvers.

Ach, liefde
die verdween in de lucht!

¡Quién dirá que el agua lleva
un fuego fatuo de gritos!

¡Ay, amor
que se fue y no vino!

Lleva azahar, lleva olivas,
Andalucía, a tus mares.

¡Ay, amor
que se fue por el aire!

Wie waagt te zeggen dat het water
een dwaallicht van kreten draagt!

Ach, liefde
die verdween en niet terugkwam!

Andalusië, draag oranjebloesem,
draag olijven naar je zeeën.

Ach, liefde
die verdween in de lucht!

II. La guitarra

Empieza el llanto de la guitarra.
Se rompen las copas de la madrugada.
Empieza el llanto de la guitarra.
Es inútil callarla.
Es imposible callarla.

Llora monótona, como llora el agua,
como llora el viento sobre la nevada.
Es inútil callarla.
Es imposible callarla.

Llora por cosas lejanas.
Arena del sur caliente
que pide camelias blancas.

Llora flecha sin blanco,
la tarde sin mañana,
y el primer pájaro muerto
sobre la rama.

¡Oh, guitarra!
Corazón malherido por cinco espadas.

De gitaar

Aanvangt de klaagzang van de gitaar.
Breken doen de bekers van de ochtend.
Aanvangt de klaagzang van de gitaar.
Hem smoren is nutteloos.
Hem smoren is onmogelijk.

Hij huilt eentonig zoals het water huilt,
zoals de wind huilt over de
sneeuwvlakte.
Hem smoren is nutteloos.
Hem smoren is onmogelijk.

Hij huilt om dingen ver.
Heet zand uit het zuiden
snakt naar witte camelia's.

Hij huilt om de pijl zonder doel,
om de avond zonder ochtend
en om de eerste vogel dood
op de tak.

O, gitaar!
Hart door vijf zwaarden zwaargewond.

III. Puñal

El puñal
entra en el corazón
como la reja del arado
en el yermo.

No.
No me lo claves.
No.

El puñal
como un rayo de sol
incendia las terribles
hondonadas.

No.
No me lo claves.
No.

Dolk

De dolk
dringt in het hart
als een ploegschaar
in het braakland.

Nee.
Doorsteek me niet.
Nee.

De dolk
steekt als een zonnepriem
de verschrikkelijke
ravijnen in brand.

Nee.
Doorsteek me niet.
Nee.

IV. Procesión

1. *Procesión*

Por la calle vienen
extraños unicornios,
¿De qué campo,
de qué bosque mitológico?
Más cerca
ya parecen astrónomos.
Fantásticos Merlines
y el Ecce Homo
Durandarte encantado,
Orlando furioso.

Processie

1. *Processie*

Door de straat komen
vreemde eenhoorns.
Van welke akker,
uit welk mythologisch bos?
Dichterbij
lijken het wel astronomen.
Fantastische Merlijnen
en de Ecce Homo
een betoverende Durandarte,
een razende Roeland.

2. Paso

Virgen con miriñaque,
Virgen de Soledad,
abierta como un inmenso
tulipán.
En tu barco de luces
vas
por la alta marea
de la ciudad,
entre saetas turbias
y estrellas de cristal.
Virgen con miriñaque,
Virgen de Soledad,
tú vas
por el río de la calle
¡hasta el mar!

3. Saeta

Cristo moreno
pasa
de lirio de Judea
a clavel de España.

¡Míralo por dónde viene!
¡Míralo por dónde va!

De España.
Cielo limpio y oscuro,
tierra tostada,
y cauces donde corre
muy lenta el agua.

Cristo moreno,
con las guedejas quemadas,
los pómulos salientes
y las pupilas blancas.

¡Míralo por donde viene!
¡Míralo por donde va!

2. Processiebeeld

Maagd met hoepelrok,
Maagd der Verlatenheid,
open als een onmetelijke
tulp.
Op je lichtende schip
klief je
door het hoogwater
van de stad,
tussen roezige saeta's
en kristalsterren.
Maagd met hoepelrok
Maagd der Verlatenheid,
jij kliëft
door de straatrivier
tot in zee!

3. Saeta

De donkere Christus
verandert
van lelie van Judea
in anjer van Spanje.

Kijk waarlangs hij komt!
Kijk waarlangs hij gaat!

Uit Spanje.
Heldere en donkere hemel,
verschroeide aarde
en beddingen waarin
zo traag het water stroomt.

De donkere Christus
met verbrande lokken,
hoge jukbeenderen
en witte pupillen.

Kijk waarlangs hij komt!
Kijk waarlangs hij gaat!

V. Memento

Cuando yo me muera,
enterradme con mi guitarra
bajo la arena.

Cuando yo me muera,
entre los naranjos
y la hierbabuena.

Cuando yo me muera,
enterradme si queréis
en una veleta.

¡Cuando yo me muera!

VI. Baile

La Carmen está bailando
por las calles de Sevilla.
Tiene blancos los cabellos
y brillantes las pupilas.

¡Niñas,
corred las cortinas!

En su cabeza se enrosca
una serpiente amarilla,
y va soñando en el baile
con galanes de otros días.

¡Niñas,
corred las cortinas!

Las calles están desiertas
y en los fondos se adivinan
corazones andaluces
buscando viejas espinas.

¡Niñas,
corred las cortinas!

Memento

Wanneer ik sterf,
begraaf me dan met mijn gitaar
onder het zand.

Wanneer ik sterf
tussen de oranjebomen
en de munt.

Wanneer ik sterf,
wil me dan begraven
op een windwijzer.

Wanneer ik sterf!

Dans

Carmen loopt te dansen
door de straten van Sevilla.
Met haren wit
en fonkelende pupillen.

Meisjes,
doe de gordijnen dicht!

Op haar hoofd kronkelt zich
een gele slang,
en ze droomt dat ze danst
met vroegere vrijers.

Meisjes,
doe de gordijnen dicht!

De straten liggen verlaten
en in de verte verloren
zoeken Andalusische harten
oude doornen.

Meisjes,
doe de gordijnen dicht!

VII. Crótalo

Crótalo.
Crótalo.
Crótalo.
Escarabajo sonoro.

En la araña
de la mano
rizas el aire
cálido,
y te ahogas en tu trino
de palo.

Crótalo.
Crótalo.
Crótalo.
Escarabajo sonoro.

Castagnet

Castagnet.
Castagnet.
Castagnet.
Klankrijke kever.

In het web
van de hand
golf je de warme
lucht,
en je verdrinkt in je triller
van hard hout.

Castagnet.
Castagnet.
Castagnet.
Klankrijke kever.

Van Hooren en Van Hees Muziek

Uw speciaalzaak in:

- **Bladmuziek**
- **Muziekaccessoires**
- **Muziek cadeau-artikelen**
- **Hohner mondharmonicas**
- **Aura blokfluiten**
- **Casio keyboards**

Zuidsingel 8A 3811 HA Amersfoort
033 - 46 32 156

Verzending door heel Nederland

www.bladmuziekamersfoort.nl

Jos Leussink zette zijn eerste schreden in de muziek als sopraantje in het koor van zijn vader. Daarnaast ontwikkelde hij zich als pianist en organist. Hij voltooide zijn studie muzikwetenschap aan de Universiteit van Utrecht in 1975. In datzelfde jaar werd hij dirigent van het Amersfoorts Kamerkoor. Voor koordirectie stak hij zijn licht op bij Kurt Thomas, Jaap Hillen, Jan Boogaarts, Stephane Caillat, Philippe Caillard en Claus Martin Ziegler. Sinds 1978 is hij ook dirigent van het ASKO Kamerkoor in Amsterdam, dat uitsluitend hedendaagse muziek ten gehore brengt. Gedurende meer dan twintig jaar was hij programmamaker klassieke muziek voor de KRO. Jos was tot enkele jaren geleden als docent koordirectie verbonden aan het Conservatorium te Zwolle.

Stefan Gerritsen (1973) studeerde in 2000 cum laude af aan het conservatorium van Amsterdam. Daarnaast werd hij intensief gecoacht door de jonge Canadese gitaarvirtuose Laura Young en studeerde hij aan het vermaarde Escola Luthier te Barcelona. Hij volgde masterclasses bij o.m. Manuel Barrueco, Nigel North en Roberto Aussel. Stefan concerteert in binnen- en buitenland, zowel solistisch als in kamermuziek verband. Met Verso, het vaste duo dat hij vormt met Matthijs Koene, won hij vele concoursen. In oktober 2009 kwam hun cd Verso uit. Hij speelde met gerenommeerde ensembles voor hedendaagse muziek, zoals het Nieuw Ensemble en maakt deel uit van het Amsterdams Kwintet en Polyvalente. Stefan verleende zijn medewerking aan diverse cd-opnames, waaronder Si blue si Calme van Daan Manneke. Ook was hij verschillende malen te beluisteren op radio en televisie in zeer uiteenlopende muzikale stijlen, variërend van een tangovoorstelling tot nieuwe muziek voor de 31-toons gitaar.

Momenteel is het Amersfoorts Kamerkoor op zoek naar een sopraan, een tenor en een bas.

Heb je belangstelling, dan kun je contact opnemen met Jan van der Zwan (secretaris), tel. 06-54733304 of e-mail: info@amersfoortskamerkoor.nl.